

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jærnet

Citation: Kidde, Harald: "Jærnet", i Kidde, Harald: *Jærnet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 382. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064265872.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Jærnet

Siden har Ehrencrona i mange år levet som en udstødt, fordi han har svigtet »»Jærnets hellige Sag««, men »»De gamle har nu tilgivet mig, de af min egen Slægt (...) Men de unge, Børnene af Jærnets »Renaissance«, af 1914 ...««:

Han pegede ud ad Vinduet. Og dér, foran Fyrreskoven, hvor Nattens Rim endnu lå hvid, stod hans yngste Søn, den unge Indkaldte, og svang med lysende Øjne sin dragne Klinge, og hans tvende unge Søstre fulgte, klynget Arm i Arm, med hede Kinder, dens Hug. Og langs dens Stål flammede Bålet dernede, Mars'es atter rejste Alter.

Jacob Gammal Ehrencrona bøjede sit Hoved og mumlede:

»Børn af Järnbäraland -« 383 Men novellens fortæller, der lytter til den gamle Ehrencronas beretning, vender sig imidlertid fra vinduet og ind mod stuen:

Ti inde fra Stuen ved Siden af klang en Tone, varsomt, prøvende - klang og løftede sig og fløj ... en Violins.

Hans anden Søn, der svag af Legeme ej duede til Udskrivning, men nævntes bedst af »Musikaliska akademien«s unge Hær, spillede sin første Komposition: Stagnelii Hymne til Anima, Menneskesjælen, fanget i Demiurgens, Jærnmenneskets, Lænker - dens Suk mod Pieromas Himmelsale, Skønhedens, den evige Freds...

»Børn af Värmland,« smilte jeg, »Sangens Land, Geijers, Tegnér's - ej ene Mars'es, men Apollons.«

Jacob Gammal Ehrencrona pegede mod Ruden og sagde:

»Men - hvad er *de* Våben mod hans derude?«

Men jeg smilte og svarede:

»Også *det* af Stål, af Jærn: den fjerde Streng, Instrumentets dybeste - Apollons, uforgængeligt som Mars'es.«